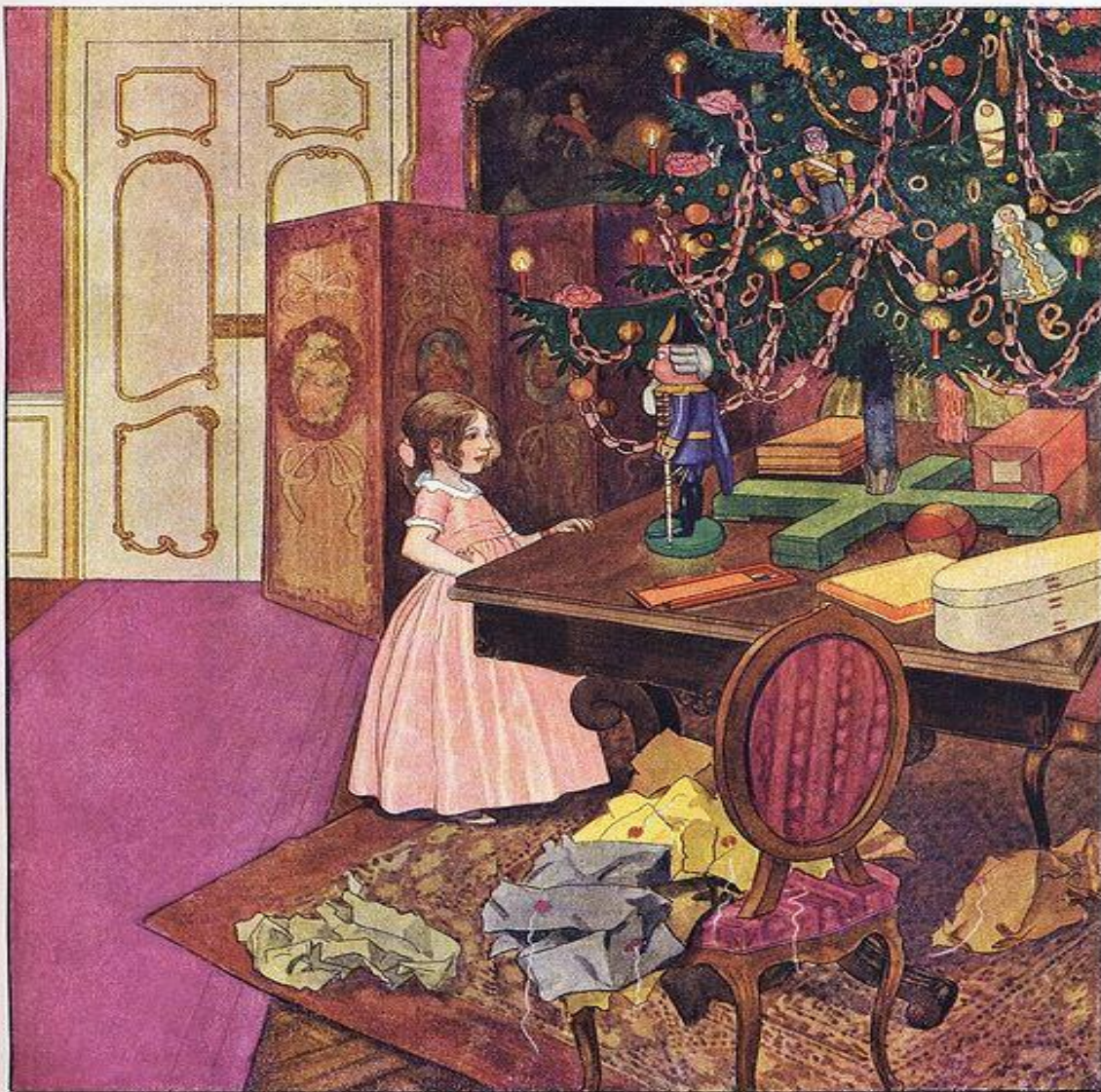

ИКОНОМИЧЕСКА БИБЛИОТЕКА НА ИПИ И БМА – МЯСТО ЗА СРЕЩИ И ДИСКУСИИ

Празничен бюлетин
Година II, брой 77

„Старата година веч за път се стяга...”

Решихме да изпратим 2012-та с един бюлетин в стила на майстора на интервютата Стъдс Търкъл. Всеки от института бе помолен да се представи во кратце. Всекиму бе поставена малка задачка-закачка.

Ето и нашия словесно-картинен пачуърк.

ИПИ: ИНТЕРВЮ СЪС СЕБЕ СИ

Деси

Изключително нетипичен представител на зодия Телец, за които се говори, че са тихи, говорят с нисък, галещ ухото глас. Деси обича да е сред хора, да живее бързо, да танцува лудо, да пътува из диви места (включително и към себе си), да слуша силно рок музика, да чете стихове, да има повече време за книги, да седи край морето привечер, да се обзалага за маловажни неща. Е, има нещо, с което отговаря на описанието на представителите на този земен знак – има страхотен апетит.

Не харесва конфликти от всякакво естество, дребнотемията и еснафщината. „Живея в мир със себе си и като цяло съм това, което **искам да бъда** (Може би ако бях малко по-мъдра, щеше да е още по-добре ☺).”

Отдава ѝ се да материализира идеите си под формата на макроикономически анализи, статии, доклади и други писмена. Успява да превърне дарбата си в професионално занимание и се чувства чудесно (в ИПИ).

Пример за аналитично-икономическия ѝ талант е интерпретацията на баснята „Щурец и Мравка”, която представяме на вашето внимание.

Тази басня е типична илюстрация на икономическия проблем за моралния риск (т.нар. *moral hazard*). Очевидно очакванията на Щуреца са адаптивни, т.е. най-вероятно и предишни зими Баба Мравка го е съжалявала и му е давала жито. Моралният риск се състои в предприемането на по-рисково поведение (Щурецът не взема мерки за осигуряване на храна през зимата) при наличие на имплицитна или експлицитна застраховка срещу

риска (възможността да поиска жито от Мравката). Очевидно заплахата на Мравката („аз пък няма да ти дам, гиди дърти мързелан”) не е достатъчно кредитбилна и Щурецът има очаквания, вероятно базирани на своя опит, че Мравката няма да я изпълни, което създава предпоставки за рисковото му поведение.

Ганев

Зодия Телец. Отново с някои крайно нетипични за знака характеристики. Започваме да се замисляме дали икономическите прогнози не са по-точни от астрологическите.

За себе си споделя:

„Обичам да ставам рано, но не ми се отдава. Кафето ми е слабост. Понякога забравям да се храня, но гладът не се задържа дълго. Една част от мозъка ми е постоянно на вълна спорт. Страня от безсмисления информационен поток. Затрупан съм

с книги, а времето все не достига. Дните на седмицата не предопределят удовлетвореността ми от живота. Работата ми е да мисля и да защитавам принципите си – едва ли има по-хубава.”

Съвсем естествено една от любимите му фрази е: *„Понякога седя и си мисля... а понякога просто си седя.”*

Културните и народопсихологическите особености на родното му място – Хюсън сити, предопределят в голяма степен склонността му към философията, тънкия хумор и постоянната любознателност. В интервютата за медиите, където е доста обигран, дава ясни, точни, добре аргументирани отговори.

На нашите въпроси:

„Когато някой казва, че няма никой, значи има някой...” Каква е връзката с видимото и невидимото у Бастиа?

Как ще коментираш мисълта на Оскар Уайлд – *„Една идея, която не е опасна, не заслужава да се нарича идея”*?

получихме кратък, дълбок и разкриващ човешката му природа отговор.

„Нямам лесен отговор на поставените въпроси, особено ако избягам от очевидностите. Все пак е интересно, че Мечо Пух е попаднал в една компания с Фредерик Бастиа и Оскар Уайлд. Как си подхождат не знам, но лесно си ги представям натрупани на бюрото ми.”

Дора

Дантелената якичка загатва за най-силната ѝ страна. Благодарение на нея всички финансови отчети, бюджети... са като брюкселска дантела красиви и прецизни като швейцарски часовник.

Изключително сериозна и всеотдайна в работата си.

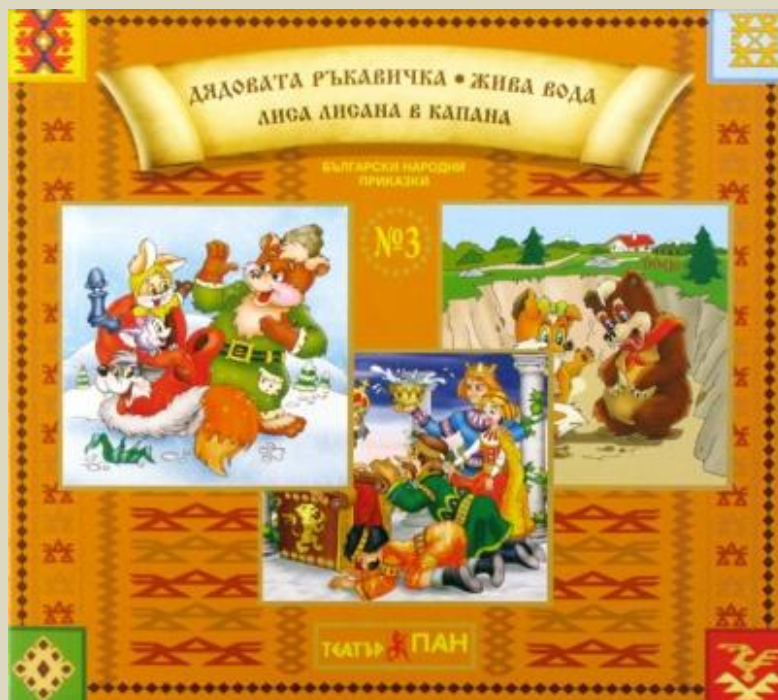
„Трудна и много отговорна задача е да се грижиш, следиш и управляваш финансите на организацията.

Обичам работата си, предизвикателствата, пред които се изправям...

Работата в ИПИ е интересна, динамична и много разнообразна. Всеки ден трябва да се следи и спазва законодателството, а то само по себе си е много динамично, а при нарушения има и административни санкции.”

Но и тя не е безразлична към книгите. След ден, изпълнен със сметки, баланси и фактури, Дора с удоволствие се зачита в някоя от книгите на Артър Хейли – „Летище”, „Колела”, „Банкери”, „Вечерни новини”...

Разбира се, предпочита да бъде с някое от своите внучета – има момиченце и момченце.

На тях също чете. „Едни от първите книжки с много красиви илюстрации и занимателни истории бяха „Мечета - пирати”, „Животните от фермата” и много, много други.”

Ники

„Не обичам да се самоописвам. Предпочитам да оставя това на другите. Иначе звучи като излишно самохвалство или самобичуване. Но за целта на занятието мога да споделя, че не съм искал никога да стана космонавт (космосът ме плаши). А и пожарникар (нали това са двете любими професии на момченцата?) доколкото си спомням не съм искал да бъда...не и преди да гледам сериала "Rescue me", преди няколко години. Не ми харесва света, в който живея, но и нямам илюзията, че мога да го променя. Затова кроя планове да издигна стени между него и себе си някъде в планината, но по възможност да е близо и до море. Търся си съмишленици, за да не ми е скучно, а и за да не се скапвам сам от работа на нивата.“

Стената, която иска да изгради е по-скоро от книги, а не от камъни. Интересува се от история и философия. Замисля се да дари на библиотеката едни от ценните за него книги, за да ги прочетат повече хора:

„Гражданинът Томас Пейн (всеки, който иска да променя света трябва да я прочете, за да разбере какво го чака накрая ☺)

Живот без принцип (Х.Д. Торо) – Торо има талантиливо перо и има какво да ни каже, а и на какво да ни научи за свободата, но и за важните неща в живота

История на българите в документи 1878-1944 – двата тома, които имам (т. I, част 2 и т. II). Безценни и крайно интересни за всички аспекти от живота на хората от онова не толкова далечно време.“

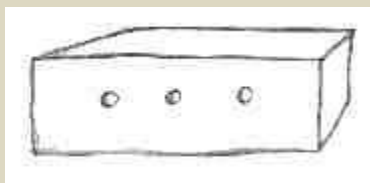
Някои от важните за него мисли:

„Престъпи закона, когато несправедливостта те превръща в свой проводник.“ (Х.Д.Торо)

„And if one had the power to put it to right it was one's duty to do so..." (Dogville, реплика на разказвача преди Грейс да реши да избие всичко живо в градчето)

"No free man shall ever be debarred the use of arms. The strongest reason for the people to retain the right to keep and bear arms is, as a last resort, to protect themselves against tyranny in government" - Thomas Jefferson

Отговорът му на въпроса „Как ще реагираш, ако чуеш: „Моля...нарисувай ми една овца!“ може би леко би озадачил Екзюпери, но пък е толкова искрен и разтърсващ.

„Зависи кой ме пита. Има вариант да отговоря „не ти трябва овца, погледни се в огледалото“, но има вариант и да нарисувам.“

Явор

Син на художник, той щеше да продължи да се разкъсва между страстта си към музиката, спорта, правото, икономиката и журналистиката, ако не беше дошъл в института. Всичките му дарби тук намират благодатна почва.

В работата си обича да прави нещата по свой начин. Не харесва шаблоните, готовите решения и универсалния подход към проблемите. Не обича половинчатото отношение към нещата. Следва напътствията и съветите на по-напредналите от него, но само ако успее да рационализира пред себе си предимствата на съответния подход. За него

авторитетът и уважението са преходни неща.

Краен последовател на Декарт. „Всичко трябва да се поставя под съмнение ☺”

В свободното си време, „в един малко по-различен свят, бих се занимавал само с музика и изобразително изкуство. Свирия на класическа, акустична и електрическа китара, пея, изживявам се като композитор и текстописец, а отскоро свирия и на пиано”.

Обмисля идеята седмичният бюлетин на ИПИ да бъде изработван в 3D формат. Търси и подходящ музикален фон. „Задачата е много трудна, тъй като четенето предполага липса на вокали. В същото време не ми се иска да посочвам класически изпълнители или саундтраци. Така че се спирам на албума „Blue Valentines” на Tom Waits. Там има по малко от всичко, без да бъде натрапчиво.” Предстои тази му идея да бъде подложена на всеИПИЙско обсъждане.

Мечтае не само да пише за пазарната икономика, но и да я нарисува „като група преселници, достигнали целта си – огромно голо поле. Картина без обещания и без илюзии. Дали след години на въпросното поле ще има две-три порутени колиби или проспериращ град зависи единствено от хората

и от това как ще устроят обществото си.”

Любимата му мисъл е:

"Your living is determined not so much by what life brings to you as by the attitude you bring to life; not so much by what happens to you as by the way your mind looks at what happens." - Kahlil Gibran

Калоян

Харесва здравия разум, практичността и противоречията. Отговаря изцяло на характеристиките за Рака - интуитивност, много добра памет и живо въображение.

Не е от най-словоохотливите. *„Аз съм отговорен единствено за това, което казвам, а не за това, което вие разбирате.“*

Винаги е готов да обяснява - ясно и разбрано, завършвайки с обобщение, изводи и препоръки...

...дори когато се възторгва от творбата на френския художник Камий Коро – „Портрет на млада дама“.

„Тъй като не ми е ясно дали това, което държи, е книга или гоблен, ще направя два кратки прочита.“

Ако е книга – Това е двойна метафора за човешкия прогрес. Първо, премахването на ограничението за равно право на образование между мъже и жени. Второ, желанието на младата жена да се възползва от своето право и да обогати знанията си. Друг е въпросът какво чете и как ще използва наученото.

Ако е гоблен – Това е метафора за окаяното състояние на населението и липса на желание и инициатива за каквото и да било. Жената се примирява със своята роля в обществото – на украшение, което се грижи за удобствата на семейството си. В изражението ѝ липсва искра на живот, която да покаже непримиримост, желание за бунт и промяна, стремеж към друг живот. Създава чувство на инертност – „такова е положението и винаги ще бъде такова“.

Особен пиетет има към честванията на дадени събития.

Затова и го попитахме на коя дата би предложил да се отбелязва раждането на пазарната икономика?

15 юни 1215 г. – крал Джон Безземни подписва „Магна харта Либератум“

12 октомври 1492 г. – Христофор Колумб открива Америка

9 март 1776 г. – публикувана е книгата на Адам Смит „Богатството на народите“

Друга дата.

Е, май скоро няма да чествуваме Деня на пазарната икономиката. Ще се задоволим засега само с Деня на свободата от правителството.

Според Калата *„светът все още не е станал свидетел на „раждането“ на пазарната икономика, тъй като няма пример за такава икономика в човешката история. Това е състояние на икономиката, което е постоянно променящо се и към което човечеството трябва постоянно да се стреми. За съжаление през последните десетилетия се наблюдава по-скоро отдалечаване от това състояние.“*

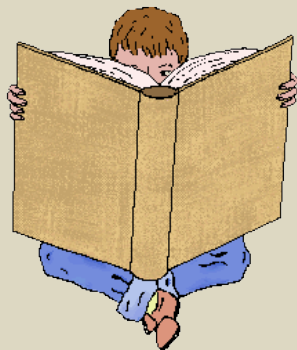
Веси

Иска да бъде себе си, но да може да лети. Когато кацне, трябва да е близо до книга.

Влюбена в словото. Преливаща от идеи как с думи и образи да предаде чувства и идеи. Най-вече тези на ИПИ ☺

Пада си по противоречия, абсурди, страшни истории, пушене и горчиви напитки.

Има сериозен екзистенциален проблем – ВСИЧКО ХАРЕСВА – и студа, и горещината, и богатството, и бедността, и влюбването, и раздялата.... Отнася се с недоверие към чуждите мисли (все някой ги е казал преди нея), дори напоследък си е харесала едно парче на Пол Маккартни, което се изпълнява само с жестове и се показва What if it rains we didn't care...

Нейният коментар за „Книгата е мъртва, да живее книгата!”

„Книгата не може да умре!!! Сигурна съм, защото гледам как Гого (8-годишният ѝ син – бел. наша), докато пише домашни, буквално души листовите и мастилото от учебници, тетрадки, книжки, химикалки., а аз знам, че така започва пристрастяването към книгите.”

Любовта ми е прилеп на светло,
змия със крила
и риба с дробове.

Любовта ми леха е от тръни,
пещера без стени
и пясък с цветя.

Любовта ми е плуваща къща,
колело със обувки
и свещена книга с измислици.

Любовта ми е лице с три очи,
тяло без кожа
и подарено сърце.

(Из най-новата стихосбирка на Весето)

Митко

Втори мандат стажант в института. Безпрецедентен случай.

Много-много сериозен и целеустремен.

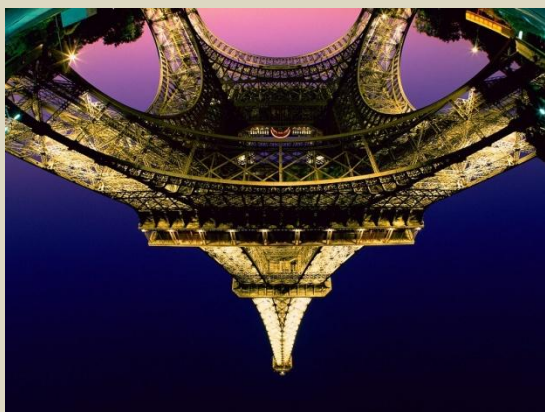
Себе си определя като „човек, интересуващ се от света, който го заобикаля. Човек, вярващ в личната отговорност и свобода. Човек, уважаващ изборите на всеки един отделен индивид. Човек, търсещ своя правилен път. Човек.“

Е, след такава изповед, няма как да не запееш „Аз съм просто човек“ на „Щурците“!

Като възпитаник на Френската гимназия разчитахме много на тълкуванието му на мисълта на Албер Камю: „Благосъстоянието на хората винаги е било оправдание за тираните“.

И си заслужаваше.

„В своята същност човешкият индивид е уязвим и лесно може да изпадне в състояние на крайна бедност. Това важи с особена сила, ако държавният апарат прилага неправилни политики на преразпределение и системно нарушава основните либерални свободи. Едно модерно общество не може без минимално ниво на преразпределение и всички класически либерали осъзнават и не отричат това. Ако преразпределението обаче е насилствено, създават се предпоставки за напрежение и ненавист между отделните социални групи.“

Ето че и авторът на „Чужденецът“, „Разбунтуваният човек“, „Митът за Сизиф“ бе анализиран и от класическо-либерална позиция.

„През всичките години на човешката история има един простицък и очевиден факт – хората са постигали най-големите си успехи в своята съвместна дейност, създавайки продуктивни и ефективни групови общности. От сравнително краткия си престой в ИПИ затвърдих тезата си, че екипната работа е в основата на почти всички сериозни човешки постижения.“

Това не са слова в почетната книга на ИПИ, а интерпретацията на Митко за един от основните постулати в „Изкуството на войната“ - „ще победи този, чиито бойци са сплотени от един и същи плам“.

Зори

Триадата на щастието може да изглежда и така.

„Честно казано, се харесвам! Харесвам начина, по който се справям в живота засега ... пък и има кой да ми помага. В ежедневието обичам да си общувам с хората около мен - семейството, родителите, приятелите, колегите. Обичам да играя на игри (настолни, компютърни, всякакви). Обичам да майсторя разни работи (не всички от тях са за боклука в крайна сметка). Обичам да съм на маса с приятни хора. Обичам да чета. Даже обичам да правя и анализи по интересни теми.

...искам да бъда добър човек, професионалист, майка, съпруга. Звучи като клише, но точно това искам.”

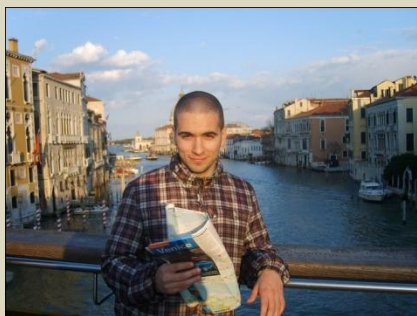
Първата книга, която Зори зае от библиотеката ни беше „Свободата на избора”. А какъв беше твоят свободен избор?

„Целият ми живот се гради върху желанията, които съм преследвала и се радвам, че съм имала свобода и възможност да ги осъществя – училището, в което учих; висшето образование, което завърших; работата, която си намерих и работя; човекът, за когото се омъжих; раждането на детето, за което мечтаех. Смятам, че свободният избор при вземането на решения както за важните неща в живота ми, така и за малките ежедневни проблеми, ме е направил по-отговорен човек и ми носи по-голямо удовлетворение при преодоляването на препятствията в живота.”

Какво можеш да кажеш за тази снимка? Тайничко се надявахме да я затрудним. Но освен книголюб, музикант, Зори е страстен почитател на природата.

„Природата в България е прекрасна. Имах щастието да отрасна в полите на Балкана и съм прекарала голяма част от детството си на походи в планината, пикници на поляните и къпане в реката. Водопадът „Сучурум“ и паркът към него са основното място за срещи и разходки на карловци и повечето от хубавите ми моменти от детството са свързани точно с това място.”

Стоян

Стажант в института, а сега и наш стипендиант.

Вдъхновен от работата на Студентския клуб на ИПИ, учреди Либертариански студентски клуб. Горещо препоръчва на всеки да прочете „Икономиката в един урок“ от Хенри Хазлит.

Падна му се нелека задача – икономически прочит на стихотворението на Дамян Дамянов „Свободата, Санчо!“

- Свободата, Санчо!... – Дон Кихот горещо
маха две ръце – две мелнични криле.

- Свободата, Санчо, е велико нещо!

... Санчо го не чува – тъп като теле.

- Санчо, разбери ме!...

Санчо не разбира.

Санчо дъвче нещо. Санчо е зает.

Дон Кихот откача. Дон Кихот умира.

Санчо оцелява. И върви напред.

В стихотворението се загатва един от основните проблеми на съвременната демократична система (по Хопе) и на създадената чрез нея „държава на благоденствието“, позната у нас и като „социална държава“. Чрез монополиста върху насилието (по Вебер) определени групи са способни да пренасочват отнети от други ресурси към себе си – да вземат от чуждия салам. Те (както и незасегнатите наблюдатели) са „заети да дъвчат“, както Санчо, и не се замислят, че нарушавайки принципа на свободата, в основната на който е липсата на принуда във взаимоотношенията между индивидите, един ден те могат да станат жертви на собственото си поведение.

Все пак историята в стиха е недовършена, докато Санчо оцелява за известно време, дъвчейки чуждия (а дори и собствения) салам, преразпределението разрушава. Води до това, че едни обещават да дадат на други от салама на трети. Ако се огледаме, ще забележим, че това се случва в Западна Европа от поне половин век. За щастие на едни и нещастие на други, тази обществена уредба ще приключи, защото саламът не е безкраен и не можеш да обещаващ все повече и повече от него, особено, когато все по-малко и по-малко хора имат сили да го произведат.

Бинка

Изборът на фотографията разкрива страстта ѝ към историята, архивите, графиката, карикатурите и чернобелите филми. И разбира се, един от любимите ѝ филми - „А бяхме млади“ на Бинка Желязкова.

Обича четенето, да се рови за справки, да научава нови неща...и бързо да ги забравя.

Харесва музиката – различни стилове, но има известни пристрастия към Джони Кеш - The Man in Black. Проличава и в одеждните ѝ предпочитания. Често е с червена химикалка в ръка (а ла Стендал). Обича да поправя някои грешки, за да не се вторачва твърде много в своите.

Някои смятат, че има и чувство за хумор, затова и първият въпрос към нея е

„Шегата присъща ли е на свободата?“

„Задължителна е. Ако не си свободен да се шегуваш със себе си, с околните, с глупостта и фалша, то не си със свободен дух, не си свободен като човек. А като не си свободен човек, то за каква свобода говорим.“

„Битието определя съзнанието или обратното?“

„Е, философите и до днес не са намерили категоричен отговор на въпроса. Може би една правописна грешка - някъде, някога, от някого - хвърля светлина върху този метафизичен въпрос. Бяха написали „пйтието определя съзнанието“.

Но както е казал Кузма Прутков: „Никой не може да обхване необятното.“

Светла

Типичен представител на зодия Дева. Чувства непрекъснато необходимост от самоусъвършенстване, подреждане и систематизиране на факти. Скептик, който не приема интуицията за водеща.

С живота не „се гледа под вежди“, а прямо и открито. Конфронтациите обича да решава с разговори. Проявява разбиране, чиято цена само тя си знае.

Не обича да говори за себе си и да дава интервюта. Е, освен ако не са по икономически въпроси.

От достоверни източници, пожелали анонимност, знаем, че обича да чете, да пътува, да слуша боса-нова, джаз.

Не обича асиметрията, дисхармонията, неясните отношения и липсата на прямота.

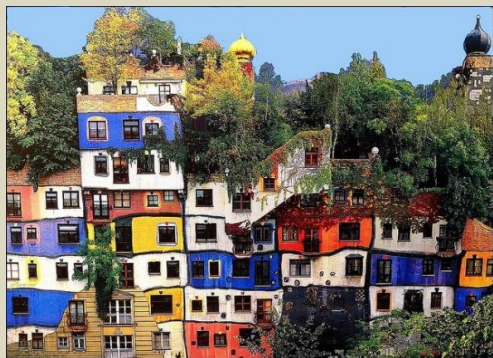
Вероятно повече бихме разбрали от:

✓ Нейното мнение за един откъс от „Спасителят в ръжта“ на Дж. Селинджър.

„Аз си представям малки дечица да си играят в една голяма ръжена нива. Хиляди деца, а наоколо няма никой голям човек, искам да кажа – освен мен. И аз стоя на ръба на някаква шеметна пропаст. И каква ми е работата? Да спасявам всяко дете, което тръгне към пропастта ... Просто ми се иска да бъда **спасителят в ръжта**.“

„Може би е естествено за почти всеки човек да спасява някого, особено щом става въпрос за деца. Разликата е в това как може да стане това – директно (като напътстваш действията) или чрез знание. Вторият начин е по-труден, по-дълъг и с неясен резултат, но пък ефектите са дълготрайни. Знаещите хора винаги ще намерят начин да прехвърлят поне част от знанията си на околните, а това е нещо, което си струва да се опита.“

✓ Избора на нова сграда за ИПИ – амин, дай Боже, и това един ден да стане!

Познахте ли какво избра?

НОВИ КНИГИ

Всички цитирани или анализирани автори и творби. Не посочваме линк/пътечка, за да оставим удоволствието от търсенето на вас.

Това [изпълнение на хора и оркестъра на ИПИ](#) е коледно-новогодишният ни поздрав за всички наши читатели, приятели, настоящи и бъдещи дарители!

Бъдете здрави!

Автори: Всички

Редакция: Чувство за Хумор

Коректура: Добро Настроение